

Αὐτὸ σημαίνει, πὼς μόλις διώξει ὁ λαὸς τοὺς ξένους κατακτητῆς :

α) Θὰ βγάλει κυβέρνησις ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ παλλαϊκοῦ ἀγῶνα, ἀπὸ τὰ κόμματα καὶ τὶς ὁμάδες πού θὰ τὸν ὀδηγήσουνε στὴν πάλῃ καὶ στὴ νίκη.

β) Πὼς θ' ἀποκατασταθοῦν ἀμέσως ὅλες οἱ λαϊκὲς ἐλευθερίες, ἐλευθερία τοῦ λόγου, τοῦ τύπου καὶ τῆς συγκέντρωσης, καὶ θὰ δοθεῖ γενικὴ ἀμνηστία.

γ) Πὼς ἀμέσως θὰ προκηρυχθοῦν ἐκλογὲς γιὰ Συντακτικὴ Ἐθνοσυνέλευσις, πού θὰ συντάξει τὸ λαοκρατικὸ πολίτευμα τῆς χώρας, σύμφωνα μὲ τὴν κυρίαρχη λαϊκὴ θέλησις. Τὸ δεύτερο αὐτὸ μέρος τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα εἶναι ἡ φυσικὴ συνέχεια καὶ ὁλοκλήρωσις τοῦ πρώτου. Ἡ ἀποκατάστασις καὶ κατοχύρωσις τῆς ἐσωτερικῆς λευτεριάς. Τὸ νὰ δέχεσαι τὸ πρῶτο μέρος καὶ νὰ μὴ δέχεσαι τὸ δεύτερο, σημαίνει πὼς ἐπιβουλεύεσαι τὴ λευτεριά τοῦ λαοῦ καὶ πὼς θέλεις νὰ διώξεις τὸν ξένο τύραννο γιὰ νὰ μπεῖς ἐσὺ στὴ θέση του. Αὐτοὶ εἶναι οἱ μόνοι πραγματικοὶ σκοποὶ ἐνὸς σημερινοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, ὅπως βγαίνουνε μέσα ἀπὸ τὶς ἀντικειμενικὲς συνθῆκες καὶ τὴν ἀληθινὴν θέλησις τοῦ λαοῦ.

Γύρω ἀπ' αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς πρέπει νὰ ἐνωθοῦν ὅλοι, ὅσοι πραγματικὰ καὶ εἰλικρινὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀγωνιστοῦν γιὰ τὴ λαϊκὴν ἀπολύτρωσις. Κατάχτησις τῆς ἐξωτερικῆς λευτεριάς, κατάχτησις καὶ κατοχύρωσις τῆς ἐσωτερικῆς λευτεριάς, νὰ μὲ δυὸ λόγια ποιοὶ μπορεῖ νὰ εἶναι οἱ σκοποὶ τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα.

Μὰ γιὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν αὐτοὶ οἱ σκοποὶ χρειάζεται ἐνα δεύτερο σημαντικώτατο συστατικόν, ἐνότητα στὴν ὀργάνωσις. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι μιὰ καὶ ἐνιαία. Οὔτε ἀσύντακτα μπουλούκια, οὔτε πολυκέφαλες ὁμάδες,

πού ἡ καθιεμιὰ τους νὰ κάνει ὅ,τι τῆς κατέβει. Ὅλες οἱ ἐνέργειες πού θὰ γίνονται γιὰ νὰ πετύχουν οἱ σκοποὶ τοῦ μεγάλου ἀγῶνα, ὅλες οἱ μερικώτερες μορφές τῆς πάλης, ὅλα τὰ στάδια πού θὰ διατρέξει ὁ ἀγῶνας πρέπει νὰ ἐκπηγάζουν ἀπὸ ἓνα βασικὸ σχέδιο, ἀπὸ μιὰν ἐνιαίαν ὀργάνωση, ν' ἀκολουθᾶνε μιὰ σταθερὴ, φωτισμένη πορεία πού θὰ ξέρει τί θὰ ζητάει καὶ ποῦ θὰ ὀδηγεῖ τὸ λαό. Ὅλες οἱ μερικώτερες δυνάμεις πρέπει νὰ εἶναι συνταγμένες σὲ μιὰ μεγάλη, παντοδύναμη ὀργάνωση. Ἄλλοιῶς θὰ ἔχουμε ἐνέργειες ἀλληλοσυγκρουόμενες, ἄστοχες ἄσκοπες καὶ πού πολλές φορές ἢ μιὰ θὰ ἐξουδετερώνει τὴν ἄλλη. Ὅλες οἱ δυνάμεις συγκεντρωμένες σὲ μιὰν ὀργάνωση παλλαϊκὴ καὶ πανελλήνια, μόνον ἔτσι μποροῦν νὰ κινητοποιήσουνε πραγματικὰ τὸ λαό, νὰ τὸν φέρουνε σὲ σκοπίμους ἀγῶνες καὶ νὰ πετύχουνε τὸ τελικὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐνότητα στοὺς σκοπούς, λοιπόν, καὶ ἐνότητα στὴν ὀργάνωση. Καὶ τρίτο ἀπαραίτητο στοιχεῖο: ἐνότητα στὴν καθοδήγηση. Ὁ λαός μας τὸ λέει τόσο ἀπλᾶ καὶ σοφά: Ὅπου λαλοῦν πολλὰ κοκκόρια ἀργεῖ νὰ ξημερώσει, καὶ σὲ τούτη ἐδῶ τὴν περίσταση, τὴν τόσο τραγικὴ, πού ὅλη μᾶς ἡ ζωὴ καὶ ὅλο τὸ μέλλον τῆς φυλῆς εἶναι σὲ κίνδυνο, εἶναι φόβος νὰ μὴν ξημερώσει ποτὲ καὶ νὰ μὴν ἰδοῦμε ποτὲ τὸν ἥλιο τῆς λευτεριᾶς ἀπάνω στὴ γῆ μας. Δὲν ὑπάρχει στιγμὴ ἱερώτερη ἀπὸ τὴ σημερινὴ γιὰ νὰ βάλουμε κάτω ὅλοι τὶς προσωπικὲς μας φιλοδοξίες, τὶς προσωπικὲς μας φιλοτιμίες, τὰ παρελθόντα μας, τὰ πάθη μας, τὰ μίση μας, τὰ συμφέροντά μας, τὶς ἰοφίες μας καὶ τὶς γνώσεις μας, καὶ νὰ τὰ ὑποτάξουμε ὅλα, μὰ ὅλα, στὸν ἓνα καὶ μόνον ἱερό σκοπό, τὴ σωτηρία τοῦ λαοῦ μας καὶ τὴν ἀπολύτρωσή του ἀπὸ τὴ σκλαβιά.

Ὅποιος, κρατώντας ὅποιουσδήποτε προσωπικοὺς ὑπολογισμούς, συμφέροντα, μίση, ἀντιπάθειες, συμπάθειες καὶ φιλοδοξίες καὶ «ἰδεολογίες», καταπολεμᾷ ἢ

ύπονομεύει ἢ ματαιώνει μ' ὅποιοδήποτε τρόπο τὴν ἐνότητα τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, τὴν ἐνότητα στοὺς σκοπούς, αὐτὴν ὀργάνωση καὶ στὴν καθοδήγησή του, αὐτὸς ὅπουδήποτε καὶ νὰ βρίσκεται, ὅπως-δήποτε καὶ νὰ λέγεται, εἶναι συνεργάτης τῶν ξένων κατακτητῶν, θεληματικῶς ἢ ἄθελα, προδότης τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα.

Ἐνότητα, λοιπόν, στοὺς σκοπούς, στὴν ὀργάνωση καὶ στὴν καθοδήγησή του παλλαϊκοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, ποὺ θὰ ὀδηγήσει τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ γιὰ νὰ ἀναχτήσῃ τὴν λευτεριά του καὶ νὰ τὴν κατοχυρώσῃ κρατώντας τὴν πάντα στερεὰ στὰ χέρια του. Αὐτὰ εἶναι τὰ καθήκοντα τῆς σημερινῆς στιγμῆς.

5. Ο ΛΑΟΣ ΑΝΑΖΗΤΕΙ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΤΟΥ

Ὁ ἐθνικὸς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνας βγαίνει σὰν ὑπέρτατο χρέος ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ὅλων τῶν λαϊκῶν στρωμάτων ἀπὸ τὴς σημερινῆς ἀντικειμενικῆς συνθήκης καὶ ἀπὸ τὴν ψυχικὴ διάθεση τοῦ λαοῦ. Εἶναι ἓνας ἀγῶνας παλλαϊκὸς καὶ δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ παρὰ ἀπὸ τὸ σύνολο τοῦ λαοῦ. Θὰ εἶναι ἀγῶνας μαζικὸς. Ὡς τόσο ἓνας τέτοιος ἀγῶνας χρειάζεται καὶ πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἡγεσία. Ὁ λαὸς δὲ μπορεῖ νὰ ἀγωνιστεῖ ἀσύνταχτος. Ὁ ἀγῶνας εἶναι πολὺπλευρος καὶ διεξάγεται μ' ὅλα τὰ μέσα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἀπλὴ παθητικὴ ἀντίσταση καὶ φτάνοντας ὡς τὴ μάχη, μὲ τ' ὄπλο στὸ χέρι. Ὁ ἀγῶνας εἶναι καθημερινός. Κλείνει μέσα του ὅλες τὴς ἐνέργειες ποὺ κάνουμε σὰν ἄτομα καὶ σὰν ὀμάδες, μὲ τελικὸ σκοπὸ τὴν ἀπολύτρωσή μας, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ στάση ποὺ δείχνουμε ἀπέναντι στοὺς ξένους καὶ στὴν καθημερινὴ ζωὴ, ποὺ τοὺς ἀντικρύζουμε, ἀπὸ τὴ διεκδίκηση τοῦ ψωμιοῦ μας, ἀπὸ τὴ στάση μας ἀπέναντι στοὺς προδότες, ἀπέναντι

στις γυναῖκες πού ἐκπορνεύονται μέ τούς ξένους, καί φτάνοντας ὡς τήν ὑπέρτατη θυσία καί τῆς ζωῆς μας, ἄν τὸ καλέσει ἡ ἀνάγκη. Ἐνας ἀγῶνας τόσο πολύπλευρος καί τόσο πλατύς, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἡγεσία, ἀπὸ συντονισμό ὄλων τῶν προσπαθειῶν, ἀπὸ φωτισμένη καθοδήγηση.

Χρειάζεται πρῶτα-πρῶτα καθοδήγηση πνευματική. Ὅσο κι' ἄν εἶναι γενική ἡ διάθεση τοῦ λαοῦ νὰ παλαίψει γιὰ τὰ δικαιώματά του στὴ ζωὴ καί γιὰ τὴ λευτεριά του, ὅμως ἔχουν ἀνάγκη τὰ ἄτομα νὰ φρονηματοῦνται κάθε μέρα, νὰ μὴ λυγίζουν κάτω ἀπὸ τὰ χτυπήματα τῆς τυραννίας, νὰ μὴν ἀποκοιμίζονται πάνω σὲ προσωρινές ἐπιτυχίες, νὰ μὴ ξεγελιοῦνται, νὰ μὴ συμβιβάζονται, νὰ κρατοῦνε πάντα καθαρά μπροστὰ στὰ μάτια τους τούς σκοπούς τοῦ ἀγῶνα. Τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ τὸ ἐκτελέσει ἡ πνευματικὴ καθοδήγηση. Καί τὸ χρέος αὐτὸ πέφτει ἀπάνω σ' ὅλους ἐκείνους πού ἀπὸ τὴ θέση τους, τὸ ἔργο τους, τὴν ἀποστολή τους ἢ τὴν ἐσωτερικὴ κλίση τους, θεωροῦνε τὸν ἑαυτὸ τους ἢ εἶναι οἱ πνευματικοὶ ὁδηγοὶ τοῦ λαοῦ, οἱ διανοούμενοί του, οἱ δημοσιογράφοι, λογοτέχνες, ποιητές, δάσκαλοι, παπάδες, δικαστές, γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοὶ κτλ. Σήμερα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ὁ λαὸς πρέπει νὰ νοιώθει κοντὰ του τούς πνευματικούς του ὁδηγούς, πρέπει νὰ τοὺς βλέπει στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀγῶνα καί στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν θυσιῶν. Καί ὅμως ὁ λαὸς δὲν αἰσθάνθηκε ἀκόμα ὅσο χρειάζεται τὴν παρουσία τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας στὸ πλευρό του.

Καί ὁ ἀγῶνας ὁ ἐθνικοαπελευθερωτικὸς ἔχει ἀκόμη ἀνάγκη ἀπόλυτη ἀπὸ πολιτικὴν ἡγεσία. Τὰ πολιτικὰ κόμματα ἀπαρτίζουν τὴν ὀργανωμένη πολιτικὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ καί τὴν πρωτοπορεία τῆς κάθε κοινωνικῆς τάξης στοὺς μαζικοὺς ἀγῶνες.

Ποιὰ, λοιπόν, θέση παίρνουν τὰ διάφορα ποικιλώ-
νυμα πολιτικὰ κόμματα τῆς χώρας μας στὴν ἐπιταγὴ

τῆς σημερινῆς στιγμῆς καὶ ἀπέναντι στὴ διάθεση τοῦ λαοῦ ν' ἀγωνιστεῖ καὶ νὰ καταχτήσῃ καὶ νὰ κατοχυρώσῃ τὴ λευτεριά του;

Ἐπάρχει τάχα στάδιο διαφωνίας ἀπέναντι στὴ μαύρη σκλαβιά, στὴν ἐξόντωση ποὺ ἀπειλεῖ καθημερινὰ ὅλα τὰ στρώματα τοῦ λαοῦ μας; Ἐπάρχει στάδιο διαφωνίας γιὰ τὴν ἀπαίτηση μιᾶς ἐνεργητικῆς ἀντίστασης ἀπέναντι στὸν ξένο κατακτητὴ καὶ στὴν ἀπαίτηση νὰ κερδηθεῖ μὲ ἀγῶνα ἢ λευτεριά καὶ νὰ μείνῃ στὰ χέρια τοῦ λαοῦ;

Ποιά στάση πήρανε, λοιπόν, οἱ διάφοροι ποικιλώνυμοι «ἀρχηγοὶ» τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἀπέναντι σ' αὐτὴ τὴν παλλαϊκὴν ἀπαίτηση;

Ὁρισμένα κόμματα συνειδητοποίησαν καθαρὰ τὰ συνθήματα ποὺ βγαίνουνε σήμερα καὶ ἀπὸ τίς ἀντικειμενικὲς συνθήκες καὶ ἀπὸ τὴ διάθεση τοῦ λαοῦ νὰ παλαίψῃ γιὰ τὴ ζωὴ του καὶ τὴ σωτηρία του.

Καὶ τὰ κόμματα αὐτὰ συγκροτήσανε, πρὶν ἀπὸ ἓνα χρόνο, τὸ Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο σὰ μιὰ κοινὴ ἀφετηρία καὶ κοινὸ στάδιο δράσης γιὰ ὅλη τὴν πολιτικὴ ἡγεσία καὶ καθοδήγηση τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα. Ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ διαπιστώνεται, πῶς ὁ ἐθνικὸς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνας ἐπιβάλλεται ἀναπόδραστα ἀπὸ τίς σημερινὲς ἀντικειμενικὲς συνθήκες τῆς χώρας μας καὶ ἀνταποκρίνεται στὴν ἀγωνιστικὴ διάθεση ὅλου τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ διαπιστώνεται πῶς ὁ ἀγῶνας αὐτὸς εἶναι παλλαϊκὸς καὶ ὁμαδικὸς καὶ δὲ μπορεῖ νὰ πετύχει παρὰ μόνο μὲ τὴν ἐνότητα στοὺς σκοπούς, στὴν ὀργάνωση καὶ στὴν καθοδήγησή του, βγαίνει ἐπιταχτικὸ τὸ χρέος ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά γιὰ ὅλο τὸ λαὸ νὰ ἐνταχθεῖ σὲ μιὰν ἐνιαίαν ἐθνικὴ ἐνότητα, ἀφήνοντας γιὰ τὴν ὥρα κατὰ μέρος κάθε διαφορὰ πολιτικὴ ἢ ἰδεολογικὴ ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰ μερικώτερα συμφέροντα τῶν κοινωνικῶν τάξεων,

ὅταν γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ γιὰ ὅλες τὶς κοινωνικὰς τάξεις προβάλλει τώρα τὸ ὑπέρτατο συμφέρον νὰ σωθοῦν, νὰ κατακτήσουν καὶ νὰ διατηρήσουν τὴ λευτεριά τους.

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ ὑπέρτατο παλαιὸν συμφέρον ὑποχωροῦν ὅλα τὰ ἄλλα γιὰ τούτη τὴ στιγμή. Ἄρα κάθε Ἕλληνας ἔχει τὴν ὑποχρέωση ν' ἀφήσει κατὰ μέρος ὅλα τὰ ἄλλα καὶ νὰ μπεῖ στὴ γραμμὴ τοῦ ἀγῶνα, πλάϊ σ' ὅλα τ' ἄλλα του ἀδέρφια, γιὰτὶ μόνο ἡ ἔνωση μπορεῖ νὰ φέρει τὴ νίκη.

Παράλληλα τώρα μ' αὐτό, ἀπὸ τοὺς ἴδιους ὅρους, βγαίνει ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά καὶ τὸ χρέος γιὰ ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ γιὰ ὅλους τοὺς πολιτικούς ἀρχηγούς, ὅσοι εἶναι σύμφωνοι γιὰ τὴν ἀνάγκη καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐθνικοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, νὰ συγκροτήσουν τὴν ἐνιαία πολιτικὴ ἡγεσία καὶ καθοδήγησιν τοῦ ἀγῶνα μέσα στὸ Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο.

Ποιὰ κόμματα καὶ ποιοὶ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι σύμφωνοι γιὰ τὴν ἀνάγκη καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐθνικοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα; Οἱ προδότες καὶ οἱ φασίστες μόνο. Ὑπάρχουν ἄλλοι ποὺ πιστεύουν πὼς ὁ λαὸς πρέπει νὰ δεχτεῖ μοιρολατρικὰ τὴ σκλαβιά ἢ νὰ περιμένει νὰ τὸν σώσουν ἄλλοι ἀπὸ τὴ σκλαβιά; Ἄς τὸ δηλώσουν. Μὰ καὶ ἂν δὲν τὸ δηλώσουν τό ἴδιο συμπέρασμα θὰ βγεῖ ἀπὸ τὴ στάση τους ἀπέναντι στὸν ἀγῶνα καὶ ἀπέναντι στὸ Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο.

Καὶ πραγματικὰ, ποιὰ εἶναι ἡ στάση τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἐξὸν ἀπὸ τὰ κόμματα κεῖνα, ποὺ συγκροτήσανε τὸ Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο;

Ἄς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸ Γεώργιο Γλύξμπουργκ καὶ τὴν κυβέρνησή του, τοὺς Τσουδερούς καὶ Βαρβαρέσους.

Αὐτοὶ ἔφυγαν στὸ ἐξωτερικόν, πήρανε μαζί τους ὅλο

τὸ χρυσάφι καὶ ὄλα τὰ συναλλαγματικὰ ἀποθέματα τῆς χώρας καὶ διακήρυξαν πὼς ὁ σκοπὸς τους εἶναι νὰ συνεχίσουνε τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ξένου κατακτητῆ. Πήρανε μαζί τους ὄλο τὸ ναυτικό, συγκροτήσανε καὶ μιὰ ταξιαρχία στρατοῦ γιὰ νὰ ἐξακολουθήσει νὰ μάχεται παρὰ τὸ πλευρὸ τῶν συμμάχων. Τὸ εὐχόμεσθε, μὰ πολλὰ γεγονότα μᾶς ἀναγκάζουνε νὰ θέσουμε πολλὰ ἐρωτηματικὰ γιὰ τὴν εἰλικρίνεια τῶν προθέσεων τοῦ βασιληᾶ καὶ τῆς κυβέρνησής του, ἀπέναντι στὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγῶνα.

Δὲν εἶναι σήμερα ἡ στιγμή νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἐπιπορκία τοῦ Γλύξμπουργκ, ποὺ καταπάτησε τὶς ἐλευθερίες τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὸν παράδωσε στὴν πιὸ αἰσχρὴ, τὴν πιὸ ληστρική, τὴν πιὸ ἐξευτελιστικὴ τυραννία τῶν Μεταξάδων, Διάκων, Μανιαδάκηδων. Γώρα εἶναι ἡ στιγμή τοῦ ἐνιαίου πανεθνικοῦ ἀγῶνα κατὰ τοῦ ξένου κατακτητῆ, γιὰ νὰ λευτερώσουμε τὴ χώρα ἀπὸ τὸν ξενικὸ ζυγὸ, πρᾶμα ποὺ θὰ δώσει τὴ δυνατότητα σ' ὄλο τὸ λαὸ νὰ μιλήσει καὶ νὰ ἀποφανθεῖ καὶ γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Εἶναι ὅμως σήμερὰ τουλάχιστον εἰλικρινῆς ὅταν λέει πὼς ἐτοιμάζει τὸ στρατὸ γιὰ νὰ πολεμήσει τοὺς ξένους;

Καὶ εἶναι εἰλικρινῆς, ὅταν μὲ τὴν Κυβέρνησή του ἀπαρνιέται τάχα τὰ τεταρτοαυγουστιανὰ αἴσχη καὶ ὑπόσχεται νὰ δώσει στὸν ἐλληνικὸ λαὸ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσει τὴ θέλησή του, ἀλλὰ μόνον ὅταν αὐτὸς καὶ ἡ Κυβέρνησή του κρίνουν πὼς «ὀφθαλμοφανῶς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα δὲν θὰ κινδυνεύσουν ἀπὸ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ»; Καὶ τάχα δὲν σηκώνει πολὺ νερὸ αὐτὸ τὸ «μόνον ὅταν...»;

Ἐὰν χρειαζόντανε, λοιπόν, πολὺ διαφορετικὲς ἀποδείξεις γιὰ τὴν εἰλικρίνειά του. Καὶ μιὰ ἀπὸ αὐτὲς θὰ ἦτανε, λόγου χάρη, ἂν ἔδινε ἐντολὴ στοὺς ὀπαδοὺς του νὰ συνεργαστοῦνε στὸ Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτω-

πο, και αν το αναγνωριζε, δειχνοντας ετσι, πως αναγνωριζει την αναγκη του πανεθνικου αγωνα κατα του ξενικου ζυγου, πως αναγνωριζει τα δικαιωματα του Ελληνικου λαου. Ενωσω δεν το κανει αυτο, και ενωσω υπαρχουνε τοςες ενδειξεις πως και στο εξωτερικο και εδω η Κυβερνηση Τσουδερου και οι εδω βασιλικοι αξιωματικοι και πολιτικοι εργαζονται με καθεστωτικες υστεροβουλιες, πολυ δυσκολα θα πεισουν τον Ελληνικο λαο πως αγωνιζονται ειλικρινα για τη λαϊκη απολυτρωση, το διωξιμο των ξενων κατακτητων και την αληθινη κατοχυρωση των λαϊκων ελευθεριων απεναντι σε καθε επιβουλη απ' οπου και αν προερχεται.

Μονο η απολυτη και τιμια αναγνωριση των σκοπων του ΕΑΜ και η συνεργασια και η συμμορφωση μ' αυτους θα επειθαν τον Ελληνικο λαο πως συμβαλλουν στον αγωνα για τη λευτερια του.

Και ως ερθουμε τωρα στα παλια πολιτικα κομματα και τους αρχηγους των, τους παλαιοβενιζελικους η παλαιοδημοκρατικους και τους λαϊκους. Και οι δυο αυτες μεγαλες μεριδες, κομματιασμενες τωρα σε προσωπικες φατριες, παραμενουν ως ετουτη τη στιγμη μεσα σε μια ακαθοριστη σταση, που ισοδυναμει με πολιτικη λιποταξια. Τιποτα δε λησμονουν απο τις παλιες κακες τους συνηθειες και τιποτα δε διδασκονται απο τις νεες πραγματικότητες. "Αν ο λαος περιμενε απ' αυτους να φρονηματιστει κι' απ' αυτους να οδηγηθει στην παλη του για τη σωτηρια του, θα ητανε κιολας απο τωρα καταδικασμενος σε θανατο. Γιατι ο ευνοικωτερος χαρακτηρισμος, που μπορει να δοθει στη σταση των αρχηγων αυτων, ειναι παθητικη μοιρολατρεια και καιροσκοπια. «'Ας περιμενουμε να μας ελευτερωσουν αλλοι και ως καιροσκοπουμε ν' αρπαξουμε το ψητο της εξουσιας, οταν θα ειναι ακινδυνη η αρπαγη και μονον ωφεληματα θα μας φερει». "Αν δεν ειναι

αὐτὴ ἢ μοιρολατρεία καὶ ἢ καιροσκοπία ποὺ τοὺς καθοδηγεῖ, τότε τί εἶναι κεῖνο ποὺ τοὺς κρατᾷ κλεισμένους στὰ καβούκια τους; Τί εἶναι κεῖνο ποὺ τοὺς ἐπιβάλλει νὰ ἀρκοῦνται σὲ καφενοκουβέντες μὲ μερικοὺς παρατρεχάμενους, ποὺ περιμένουμε νὰ γλύψουμε κι' αὐτοὶ τὸ ἔτοιμο κόκκαλο τῆς ἐξουσίας;

Σὲ τί διαφωνοῦν πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ ΕΑΜ; Βρίσκουν πὼς ὁ λαὸς δὲν πρέπει νὰ ἀντιστέκεται στὸν ξένο κατακτητὴ; Φρονοῦν πὼς πρέπει νὰ ἀφήσει, δεμένος χειροπόδαρα, ἀπαυθὴς καὶ ἀτάραχος, νὰ τοῦ κλέβουνε τὸ ψωμί του, νὰ τὸν λιμοχτονοῦν, νὰ τὸν τσαλαπατοῦν; Ἢ πὼς πρέπει ν' ἀφήσει ἀπερίσπαστους τοὺς προδότες Ἰσολάκογλου καὶ Γκοτζαμάνηδες νὰ ξεπουλᾶνε τὴν Ἑλλάδα στοὺς ξένους καὶ νὰ ἀπονεκρῶνουνε τὴν ψυχικὴ ἀντίσταση τοῦ λαοῦ μὲ τὰ φιλαξονικὰ κτηρύγματατά τους;

Δὲ χρειάζεται ἀντίσταση, πάλη, ἀγῶνας καθημερινὸς καὶ ὁμαδικὸς γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ λαοῦ; Δὲ χρειάζεται νὰ χτυπιέται ὁ ἐχθρὸς ὥσπου νὰ διωχτεῖ ἀπὸ τὴ χώρα μας; Φρονοῦν πὼς ὁ σημερινὸς ἀγῶνας, ὁ φρονηματισμὸς τοῦ λαοῦ, ἡ ἀντίσταση καὶ ἡ πάλη του δὲν εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ νὰ κατακτήσει τὴ λευτεριά του καὶ νὰ τὴν κρατήσῃ δική του; Ἄρνοῦνται νὰ μποῦν στὸ ΕΑΜ καὶ νὰ συμβάλουν στὴν πραγματοποίηση τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος ἀπέναντι στὸν ξένο κατακτητὴ γιὰτὶ θέλουν τάχα τὴν ἀπὸ τώρα ἀναγνώριση τῆς Δημοκρατίας καὶ τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ Γλύξμπουργκ καὶ τοῦ θρόνου, πρῶμα ποὺ κάτω ἀπὸ τὸν ξενικὸ ζυγὸ, ἐνῶ δὲν εἶναι πραγματοποιήσιμο, ὠφελεῖ τὸν κατακτητὴ γιὰτὶ διασπάει τὶς ἐθνικὲς δυνάμεις καὶ ἀδυνατίζει τὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγῶνα. Ἄπ' τὸ ἄλλο μέρος εἶναι ἀπόλυτα σύμφωνοι μὲ τὸν Γλύξμπουργκ καὶ τοὺς ὀπαδοὺς του γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ ΕΑΜ καὶ κάθε λαϊκοῦ ἀγῶνα γιὰ τὸ ψωμί

καὶ τῇ λευτεριά. Ἡ τέτοια συμμαχία μὲ τὸ Γλύξμπουργκ τοὺς εἶναι καλή. Μὰ ἡ στάση τους αὐτὴ ἀποδείχνει κι' ἓνα ἄλλο. Πῶς περισσότερο ἀπ' ὅλα φοβοῦνται τὸν ἴδιον τὸ λαόν. Φοβοῦνται τὸ ξύπνημά του, φοβοῦνται τὴν ἐνεργητικὴν συμμετοχὴν του στοὺς ἀπολυτρωτικοὺς ἀγῶνες, φοβοῦνται μήπως, σὰν πάρει ὁ λαὸς στὰ χέρια του τὶς ἐλευθερίες του, δὲ θὰ εἶναι πιά αὐτοὶ ἐκεῖνοι ποὺ θὰ τὸν ὀδηγήσουνε στὴν παραπέρα πολιτικὴν του ζωὴν. Γιατὶ συνείθισαν ὡς τώρα νὰ κυβερνᾶνε ἀπὸ τὰ πάνω, σὰν ὄργανα ποὺ ἦτανε πάντα, ὄχι τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἀλλὰ τῆς ἀντιλαϊκῆς ὀλιγαρχίας. Καὶ τοὺς τρομάζει κάθε λαϊκὸ κίνημα, κάθε ἀληθινὸ ξύπνημα τοῦ λαοῦ, κάθε μαζικὴ πάλη.

Μὰ τὸ παιγνίδι αὐτὸ δὲν μπορεῖ πιά νὰ ἐξακολουθήσει καὶ γι' αὐτούς. Σήμερα εἶναι ἡ ὑπερτάτη στιγμή τῆς δοκιμασίας. Ἄν σήμερα, στὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, σταθοῦνε μακριὰ ἀπὸ τὸ λαόν, τὸ ξεσκέπασμά τους θὰ εἶναι ὀριστικόν κι' ὁ πολιτικὸς τους θάνατος θὰ ἐπισφραγισθεῖ ἀπὸ τὴν ἀδυσώπητη πραγματικότητα.

Καὶ τέλος ὁ ἐθνικὸς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στρατιωτικὴν ἡγεσίαν. Ἐνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴν πάλην τοῦ λαοῦ διεξάγεται ἀπὸ τὶς μάζες, πολιτικὰ ἢ ἐπαγγελματικὰ ὀργανωμένους. Ἐνα μέρος ὅμως τοῦ ἀγῶνα, καὶ ἴσως τὸ πιὸ κρίσιμο, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν. Ἀπὸ τώρα κιόλας στὰ βουνὰ τῆς Ἑλλάδος ἀνταρτικὰ σώματα χτυπιοῦνται μὲ τὸν κατακτητὴν. Ἀργότερα ὁ ἀνταρτοπόλεμος θὰ φουντώσει. Θὰ ἔρθει ἴσως στιγμή ποὺ θὰ χρειαστοῦν ἀληθινὲς στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις ἀπέναντι στοὺς τυράννους. Κι' ἔπειτα θὰ πρέπει νὰ πάρει τὶς ἐσωτερικὰς του ἐλευθερίας ὁ λαός, νὰ τὶς κρατήσῃ καὶ νὰ τὶς κατοχυρώσῃ. Ποιὸς θὰ εἶναι τὸ στήριγμά του γι' αὐτό; Ὁ στρατιωτικὸς ὀργανωμένος λαός. Καὶ ποιοὶ εἰν' ἐκεῖνοι

πού ἔχουμε τὸ χρέος νὰ ὀργανώσουμε στρατιωτικὰ τὸ λαὸ καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσουμε στοὺς ἀγῶνες αὐτούς; Τὰ παιδιά του, πού ξέρουμε τὴν τέχνη τοῦ πολέμου. Οἱ ἐμπειροπόλεμοι ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καὶ στρατιῶτες πού εἶναι παιδιά τοῦ λαοῦ. Αὐτοὶ ἔχουμε τὸ χρέος ἀπὸ τώρα νὰ ἐτοιμάζουμε τὸν Ἑλληνικὸ Λαϊκὸ Ἀπελευθερωτικὸ Στρατό. Καὶ πραγματικὰ ὁ στρατὸς αὐτὸς ἄρχισε νὰ ὀργανώνεται. Γύρω ἀπ' αὐτὴ τὴ μαχητικὴ ὀργάνωση ἔχουν χρέος νὰ συγκεντρωθοῦνε καὶ νὰ βοηθήσουνε ὅλα τὰ παλληκάρια, οἱ ἀληθινοὶ πολεμιστὰδες, οἱ ἥρωες τῶν βουνῶν τῆς Ἀλβανίας. Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καὶ στρατιῶτες ἐμπειροπόλεμοι, ἐδῶ εἶναι τὸ χρέος σας. Ἀφήστε καὶ σεῖς κάθε διαίρεση, κάθε συμφεροντολογικὸ ὑπολογισμό, κάθε παλιὰ διαφωνία καὶ μπῆτε ὅλοι στὶς γραμμὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαϊκοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Στρατοῦ (Ε.Λ.Α.Σ.). Ἕλληνες ἀξιωματικοί, τώρα πρόκειται καὶ σεῖς νὰ δικαιωθεῖτε ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, νὰ δείξετε πὺς εἴσαστε σάρκα ἀπὸ τὴ σάρκα του καὶ αἷμα ἀπὸ τὸ αἷμα του. Πνευματικὴ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἡγεσία χρειάζεται ὁ ἐθνικὸς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνας. Ὁ λαὸς ἀναζητᾷ τοὺς ἀρχηγούς του. Ὅσοι εἶναι κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ ἄς ἀκούσουν τὴ φωνὴ του καὶ ἄς τρέξουν στὸ πλευρὸ του.

6. Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ ἐθνικὸς ἀγῶνας χωρὶς ἐνότητα στὴν ἡγεσία, ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ χωρὶς ἐνότητα στὴν ὀργάνωση. Ὁ ἀγῶνας θὰ περιλαμβάνει ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὸν ἐργάτη ὡς τὸν ἀστὸ καὶ ἀπὸ τὸ φτωχὸ ἀγρότη ὡς τὸ χτηματία. Θὰ περιλάβει τοὺς νέους καὶ τὴς νέες, τὴς γυναῖκες στὰ ἐργοστάσια καὶ στὰ δημόσια γραφεῖα καὶ στὶς τράπεζες καὶ τὴς νοικοκυράδες τῆς συνοικίας

καὶ τῆς πολυκατοικίας. Θὰ εἶναι ἀγῶνας παλλαϊκὸς καὶ γι' αὐτὸ χρειάζεται συντονισμὸ καὶ ἐνιαία κατεύθυνση γιὰ νὰ ἐκδηλώνεται κάθε φορὰ ἐκεῖ πού πρέπει νὰ γίνεται ἡ μάχη. Ὁ ἀγῶνας εἶναι καθημερινὸς καὶ περιλαμβάνει ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς ζωῆς. Γίνεται στὴ λαϊκὴ ἀγορὰ καὶ στὸ συσσίτιο καὶ στὸ ἐργοστάσιο καὶ στοὺς δρόμους καὶ στὰ χωράφια, ἀπάνω σὲ κάθε δουλειά. Γιατὶ παντοῦ καὶ πάντα πρέπει νὰ ὑπερασπίζουμε τὰ δικαιώματά μας, παντοῦ καὶ πάντα νὰ δείχνουμε τὴν ἀλληλεγγύη μας, παντοῦ καὶ πάντα θὰ στεκόμαστε πλάϊ ὁ ἓνας στὸν ἄλλο καὶ ἀπέναντι στὸν ξένο καταχτητὴ καὶ ἀπέναντι στὸ ντόπιό προδότη. Καὶ ὁ ἀγῶνας εἶναι πανελλήνιος, ἀπλώνεται σ' ὅλη τὴ χώρα καὶ παίρνει κάθε φορὰ καὶ σὲ κάθε τόπο τὴ μορφή πού ἐπιβάλλει ἡ περίσταση.

Ἕνας τέτοιος ἀγῶνας, μόνο ἀπὸ μᾶζες ὀργανωμένες μπορεῖ νὰ γίνεται, ὀργανωμένες μὲ συνείδηση τῶν σκοπῶν, μὲ πειθαρχία, μὲ ἐνότητα στὴ δράση, μὲ συντονισμὸ τῶν προσπαθειῶν. Ἀλλοιῶς θὰ σκορπίσει σὲ ἄγονες ἐνέργειες καὶ θ' αὐξήσει τὴ δυστυχία μὲ τὰ χτυπήματα πού δίνει ὁ ἐχθρὸς στὰ ἀνοργάνωτα καὶ σπασμωδικὰ κινήματα. Ἡ ἐνιαία λοιπὸν αὐτὴ ὀργάνωση τοῦ ἀγῶνα θὰ προσαρμοστεῖ στὰ διάφορα ἐπίπεδα τῆς ζωῆς καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἀγῶνα. Καὶ γι' αὐτὸ θὰ εἶναι ταυτόχρονα καὶ ἐνιαία καὶ πολύμορφη.

Θὰ εἶναι πρῶτα-πρῶτα ὀργάνωση ἐπαγγελματικὴ καὶ σὰν τέτοια θὰ ὀργανώνει καὶ θὰ διεξάγει τοὺς ἀγῶνας πάνω στὸ ἐπαγγελματικὸ ἐπίπεδο. Ὅλα τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα ἐνωμένα γύρω ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἀγῶνα, τὴν καθημερινὴ πάλη γιὰ τὸ ψωμί, γιὰ τὰ μεροκάματα, γιὰ τὰ συσσίτια, γιὰ φάρμακα, γιὰ περίθαλψη, θὰ συγκεντρωθοῦνε στὸ **Ἐθνικὸ Ἐργατικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο (ΕΕΑΜ)**, πού μὲ τὴν ἐπιτροπὴ του διευθύνει τοὺς ἀγῶνες, τὶς στάσεις ἐργασίας, τὶς ἀπεργίες κτλ. Ὅλοι, λοιπόν, οἱ ἐργάτες μὲ